

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Petra Průchy, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **I. R.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce podané proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě, ze dne 29. 9. 2005, č. j. 64 Az 1/2005 – 19,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou u Krajského soudu v Ostravě osobně dne 22. 11. 2005 se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 27. 12. 2004, č. j. OAM-3587/VL-20–HA-14-2004, jímž bylo rozhodnuto, že se žádost stěžovatele zamítá jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů („zákon o azylu“).

Stěžovatel současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedený rozsudek, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů ode dne doručení rozsudku kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, byl doručován na stěžovatelem uváděnou adresu (*P. Š. 1194/14, P. 10*). Protože adresát, podle údajů na dodejce zásilky, založené ve spisu, nebyl při pokusu o doručení zásilky zastížen, zásilka byla v pondělí dne 24. 10. 2005 uložena na poště a stěžovateli byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Stěžovatel si však zásilku obsahující rozsudek v úložní lhůtě nevyzvedl a tato byla vrácena zpět Krajskému soudu v Ostravě.

Podle ustanovení § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení (zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „o. s. ř.“). Podle § 46 odst. 1 o. s. ř. písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu jiného místa v České republice, kterou mu sdělila; to neplatí, může-li jí být písemnost v označeném místě doručena způsobem předepsaným tímto zákonem. Podle ustanovení § 46 odst. 3 o. s. ř., nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese uvedené v odst. 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost uloží. Bez předchozího pokusu o doručení písemnosti na adresu uvedenou v odstavci 1 lze písemnost uložit, jestliže o to fyzická osoba předem písemně požádá doručující orgán a jestliže podpis na žádosti byl úředně ověřen.

Podle § 50c odst. 4 o. s. ř., nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do tří dnů, nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do deseti dnů od uložení (což je případ předmětné zásilky), považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

Z výše uvedeného tedy plyne, že za den doručení napadeného rozsudku stěžovateli je třeba považovat desátý den od uložení, tj. čtvrtek dne 3. 11. 2005, tedy poslední den doby, stanovené k uložení zásilky určené do vlastních rukou na poště.

Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného rozsudku je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu, počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle § 40 odst. 3 s. ř. s., případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle ustanovení § 40 odst. 4 téhož zákona je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, za den doručení napadeného rozsudku stěžovateli do vlastních rukou je třeba považovat čtvrtek dne 3. 11. 2005. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v pátek dne 4. 11. 2005 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pátek dne 18. 11. 2005 (§ 40 odst. 2, 3 s. ř. s. – dne 17. 11. 2005 byl svátek). K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo proto třeba, aby nejpozději v pátek dne 18. 11. 2005 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit.

Z obsahu spisu však plyne, že kasační stížnost byla podána osobně u Krajského soudu v Ostravě až dne 22. 11. 2005.

Z výše uvedeného tedy zcela jednoznačně plyne, že kasační stížnost byla podána opožděně.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 9. 2005, č. j. 64 Az 1/2005 – 19, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť lhůta pro podání předmětné kasační stížnosti byla zmeškána.

Stěžovatel požádal o ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti. V situaci, kdy byla kasační stížnost opožděná, se Krajský soud v Ostravě, jemuž v rámci úkonů po podání kasační stížnosti (§ 108 s. ř. s.) příslušelo o této věci rozhodovat, se tímto návrhem zabývat nemohl, a také se jím nezabýval.

Současně stěžovatel v kasační stížnosti navrhoval, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. V situaci, kdy byla kasační stížnost odmítnuta pro opožděnost, se obdobně jako u předchozího požadavku krajský soud, tímto požadavkem Nejvyšší správní soud zabývat nemohl, a také se jím nezabýval.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. srpna 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu